Год. I | София, срѣда, 1 юни 1927 год. | Броя 1 левъ | Брой 190

Македония

Телефонъ № 2891

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: пл. „Славейковъ" № 1.

Директоръ: Г. Кулишевъ

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информации, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; 1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; 1/2 год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2-40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годишни и вѣчнални . 40 лв.

Хр. Ботевъ въ Македония

Той не е отивалъ въ нашата родина — Македония. Само неговитѣ пѣсни на волникъ и борецъ за свобода и човѣчность сж прелитали заедно съ най-дивната му пѣсень — саможертва, и сж отеквали въ сърдцето на роба.

Въ Македония нѣма по-популяренъ пѣвецъ отъ Хр. Ботевъ. Неговитѣ пѣсни сж най-любимитѣ. Тѣ сж, заедно съ живата служба на твореца имъ, школа за младитѣ. Въ неговитѣ пѣсни крепне духътъ на тия, които се обричатъ да служатъ на правдата и човѣчностьта. И колко подвизи и велики дѣла сж родени отъ неговитѣ пѣсни. Колко жаръ, колко пламъкъ разискрятъ неговитѣ волни пѣсни!

Разсадници на Ботевитѣ пѣсни въ Македония бѣха пансионитѣ при срѣднитѣ училища. Нѣма ученикъ, който да не знае Ботевитѣ пѣсни „Живъ е той", „Я надуй дѣдо кавала", „Не плачи майко, не жали", „Тъменъ облакъ", „Тежко, тежко, вино дайте!" и мн. др. Нѣма ученикъ, който да не е заустилъ и съ охота да не е декламиралъ напоенитѣ съ велика любовь пѣсни.

Много мелодии на Ботевитѣ пѣсни сж заимствувани отъ чужди народи, предимно нѣмски и маджарски. Това заимствуване е много сполучливо, защото мелодията отговаря на съдържанието на текста и ритмиката. Много Ботеви пѣсни иматъ по нѣколко мелодии, като „Живъ е той." Макаръ и чужди, тия мелодии сж вече станали народни. И кой би помислилъ, че маршовата мелодия на „Живъ е той" е германска кавалерийска пѣсень — уланска? Тия мелодии сж донесени въ Македония отъ следващитѣ въ чужбина студенти македончета. Народътъ, който не се откжсвалъ отъ живота на своитѣ синове и щерки въ пансионитѣ, отъ тия разсадници на просвѣтата и култура е възприелъ Ботевитѣ пѣсни. Мнозина гуслари (питачи) и надарени пѣвци — народни трубадури, сж разнасяли Ботевитѣ пѣсни по всички кранща на Македония. Тѣхното разпространение е било най-широко, защото текста е отговарялъ на наболялата народна душа и въ тѣхъ, въ пѣснитѣ, кипи борбата на роба, неговото тегло и волята му да бжде свободенъ.

Така Хр. Ботевъ принадлежи на цѣлокупното българско племе. И днесъ Ботевъ е живъ въ Македония.

Йос. Чешмеджиевъ

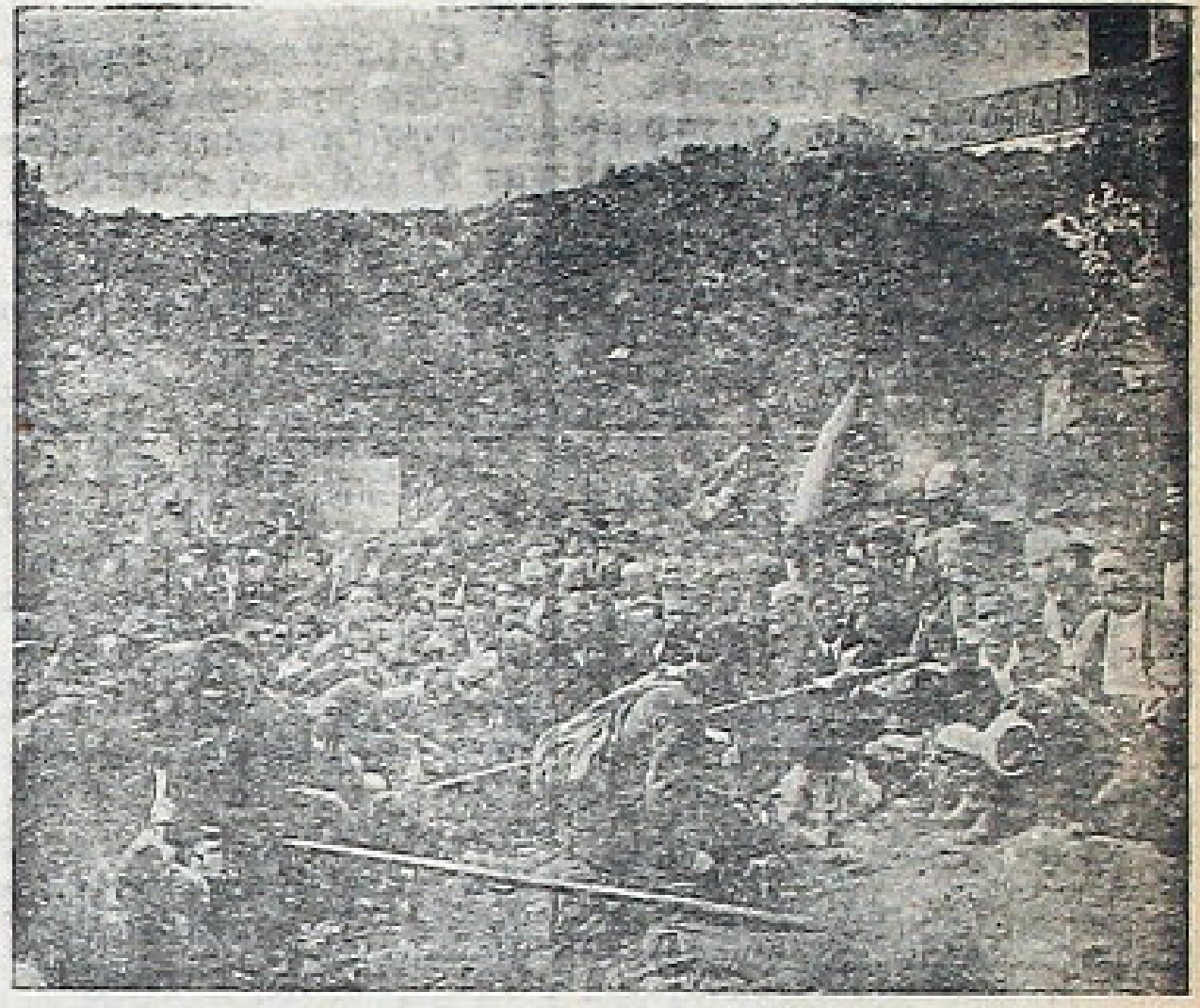

Поклонение на македонскитѣ студенти отъ дружество „Вардаръ“ предъ лобното мѣсто на Ботева